

▲ Evert van Schoonhoven helpt dorpen bij het oplossen van een eigentijds probleem: wat doe je met een leegstaande kerk? © Arjan Broekmans

Van je verlaten kerk een dorpshuis maken? Bel Evert van Schoonhoven, de man die op de achtergrond belangrijk werk verricht

In tijden van ontkerkelijking verandert een verlaten dorpskerk geregeld in een dorpshuis. Maar zo simpel als dat voor de buitenwereld lijkt te gaan, is het niet, merkt Evert van Schoonhoven.

Frank Houtappels 27-08-24, 15:08

Het overkomt zo ongeveer ieder dorp en het overkomt je één keer in je leven. Het aantal kerkbezoekers neemt af en op een dag komt de dorpskerk te koop. Karaktervol gebouw, typerend voor het dorp, zoiets mag toch niet zomaar verdwijnen. En dus moet je er iets mee, als betrokken dorpsbewoner.

Maar wat?

Veel mensen bellen dan Evert van Schoonhoven uit Ravenstein, van de Vereniging Kleine Kernen Noord-Brabant en het platform Brabants Informatiepunt Vrijkomende Kerkgebouwen (BIVK). Hij weet hoe dit werkt. En heeft de afgelopen jaren leren balanceren in een wereld die de buitenwereld zelden ziet.

Belangrijk moment in Velp

[Spannende dagen zijn het nu in Velp](#), zegt Evert van Schoonhoven. De Vincentiuskerk komt te koop, en het dorp wil er graag een dorpshuis van maken. Het afgelopen jaar heeft hij iedereen aan tafel gekregen: inwoners, gemeenteambtenaren, het parochiebestuur. Achter de schermen hebben ze overlegd. Nu ligt er een plan en dat plan lijkt logisch.

Een eerste ontwerp voor de Vincentiuskerk in Velp. © Werkgroep herontwikkeling Vincentiuskerk Velp

Zo neemt het oude kerkgebouw (1937) de functie over van dorpshuis Ons Trefpunt (2006). De verenigingen zullen verhuizen, Ons Trefpunt kan worden verbouwd of gesloopt. In de pastoriewoning en de tuin bij de kerk kunnen dan huizen komen. De gemeente moet dan wel de kerk kopen.

„En dat is niet gebruikelijk.”

Samen in de auto naar Geldrop

Wie een kerk nieuw leven wil geven, moet verschillende werelden bij elkaar brengen: de dorpsgemeenschap, de overheid en de kerk. Dus: inwoners, ambtenaren en bestuurders van de parochie. „Ingewikkeld.”

Om de kans op een goed plan te vergroten, is het goed als iedereen vanaf het begin open meedenkt. Wat kunnen we met die kerk? Woningen? Hoeveel dan? En wat zou die kerk moeten kosten? „Je maakt iedereen mede-eigenaar van het verhaal.”

En dus stapten ambtenaren, dorpsbewoners en parochianen in de auto naar Vortum en Zeeland en Geldrop. Gewoon, om naar voorbeelden te kijken.

In de tussentijd ontstaan irritaties. Waar blijft dat taxatierapport? En er is altijd wel een dominante pessimist. „De oude eik, de mammoet van de organisatie. Dan zeg je op een positieve manier: je hebt veel kennis, maar jouw kwaliteiten liggen ergens anders. Er zijn altijd wel hobbeltjes. Die moet je gladstrijken, niet onder het tapijt vegen.”

Het kan nog misgaan

Met iedere vergadering tikt ook tijd weg. De parochie hoopt op een maatschappelijke functie voor de kerk, maar wil ook uit de rode cijfers. Dan toch maar een bruidsjurkenwinkel?

„Ineens veranderen de rollen. De parochie wordt een verkopende partij. Terwijl: van wie is die kerk eigenlijk? Onze voorouders hebben zoveel geld in het zakje gedaan dat die kansel ook een beetje van de familie is. Gevoelsmatig klopt dat, juridisch niet.”

Ondertussen zijn de ogen gericht op de gemeente, met een afdeling vastgoed, een afdeling wonen en een afdeling erfgoed. En met een beetje pech bepalen ook nog drie wethouders van drie politieke partijen welke kant het op moet.

Echt, het kan nog misgaan, ontdekte Evert van Schoonhoven al eens in de gemeente Eersel.

„Dan ben je er bijna, en loopt het toch verkeerd af. De gemeenschap heeft er een jaar in geïnvesteerd. Moet je nagaan wat dat betekent voor de relatie tussen burger en overheid.”